

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๔๑๓
ที่ กษ.๐๔๐๒/ว ๒๖๗

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนก./พอ.กง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ – ๔/สชช./กตน./กพร./สนก./กปร./กภย. กวม. และ ศบก.

สอพ. ส่งคำขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อขอประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ของนางสาวสิริกัญญา ขุนวิเศษ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ (ตล.๖๗๑) กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตว์วิทยา สอพ. ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่ง นักกีฏวิทยาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่๔ และส่วนราชการเดิม ชั่วคราว ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายประชญา วงศ์)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความต้องการหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง ประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงในการป้องกันกำจัดหนอนแมลงวันเจ้า laminate ในถั่วเหลือง

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๓-๓๒-๖๐-๐๑-๐๒-๐๐-๕๕-๖๓

ระยะเวลาดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๑ ถึง กันยายน ๒๕๖๓

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวสิริกัญญา ขุนวิเศษ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตว์วิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นางสาวสุชาดา สุพรศิลป์ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตว์วิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช	๑๐	ผู้ร่วมงานทดลอง
นายสรรษัย เพชรธรรมรส ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเกษตรชำนาญงาน กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตว์วิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช	๑๐	ผู้ร่วมงานทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

ประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงในการป้องกันกำจัดหนอนแมลงวันเจ้า laminate ในถั่วเหลือง แปลงทดลองที่ ๑ ดำเนินการทดลองที่แปลงเกษตรกร อำเภอบ้านหมื่น จังหวัดสระบุรี ระหว่างเดือนพฤษภาคม – ธันวาคม ๒๕๖๓ และแปลงทดลองที่ ๒ ดำเนินการทดลองที่แปลงเกษตรกร อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ระหว่างเดือน มิถุนายน – กรกฎาคม ๒๕๖๔ วางแผนการทดลองแบบ RCB มี ๔ ชั้น กรรมวิธี ได้แก่ กรรมวิธีที่ ๑ พ่นสาร abamectin ๑.๙% W/V EC อัตรา ๔๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๒ พ่นสาร emamectin benzoate ๑.๙๗% W/V EC อัตรา ๒๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๓ พ่นสาร dichlorvos ๕๐% W/V EC อัตรา ๔๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๔ พ่นสาร profenofos ๕๐% W/V EC อัตรา ๔๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๕ พ่นสาร

fipronil ๕% W/V SC อัตรา ๒๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๖ พ่นสาร triazophos ๔๐% EC อัตรา ๕๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และกรรมวิธีที่ ๗ ไม่พ่นสาร พ่นสารทดลอง ๓ ครั้ง โดยใช้เครื่องยนต์พ่นสารสะพายหลังแบบแรงดันน้ำสูง ผลการทดลอง พบว่า กรรมวิธีที่พ่นสาร fipronil ๕% W/V SC อัตรา ๒๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และ triazophos ๔๐% W/V EC อัตรา ๕๐ และ ๕ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร มีประสิทธิภาพดีในการป้องกันกำจัดหนอนแมลงวันเจ้าลำต้นในถั่วเหลือง และมีต้นทุนการพ่นสาร ๔๐ และ ๗๖ บาทต่อครั้งต่อไร่ ตามลำดับ โดยทุกกรรมวิธีที่พ่นสารไม่พบความเป็นพิษต่อถั่วเหลือง

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง ประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงในการป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟในถั่วเขียว

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๓-๓๒-๖๐-๐๑-๐๒-๐๐-๕๖-๖๓

ระยะเวลาดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๑ ถึง กันยายน ๒๕๖๓

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวศรีกัญญา ขุนวิเศษ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นางสาวสุชาดา สุพรศิลป์ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช	๑๐	ผู้ร่วมงานทดลอง
นายสรรชัย เพชรธรรมรส ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเกษตรชำนาญงาน กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช	๑๐	ผู้ร่วมงานทดลอง

เด็กคงผลงาน (บทคัดย่อ)

ประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงในการป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟถั่วเขียว การทดลองที่ ๑ ดำเนินการทดลองที่แปลงเกษตรกร อำเภอบ้านหมื่น จังหวัดสระบุรี ระหว่างเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน ๒๕๖๓ การทดลองที่ ๒ ดำเนินการ

ทดลองที่แปลงเกษตรกร อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๖๗ วางแผนการทดลองแบบ RCB มี ๔ ชั้น ๘ กรรมวิธี ได้แก่ กรรมวิธีที่ ๑ พ่นสาร abamectin ๑.๙% W/V EC อัตรา ๓๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๒ พ่นสาร dichlorvos ๕๐% W/V EC อัตรา ๔๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๓ พ่นสาร emamectin benzoate ๑.๙๒% W/V EC อัตรา ๓๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๔ พ่นสาร fipronil ๕% W/V SC อัตรา ๒๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๕ พ่นสาร triazophos ๔๐% W/V EC อัตรา ๔๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๖ พ่นสาร spinetoram ๑๖% W/V SC อัตรา ๕ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และกรรมวิธีที่ ๗ ไม่พ่นสาร พ่นสารทดลอง ๒ ครั้ง โดยใช้เครื่องยนต์พ่นสารสะพายหลังแบบแรงดันน้ำสูง ห้อง ๒ การทดลองให้ผลสอดคล้องกัน พบว่า สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพดีในการป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟในถั่วเขียว คือสาร fipronil ๕% W/V SC อัตรา ๒๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร, triazophos ๔๐% W/V EC อัตรา ๔๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และ spinetoram ๑๖% W/V SC อัตรา ๕ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร มีต้นทุนการพ่นสาร ๔๐, ๗๖ และ ๘๗.๖๐ บาทต่อครั้ง ต่อไร่ ตามลำดับ

ผลงานลำดับที่ ๓

เรื่อง ประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงในการป้องกันกำจัดแมลงหัวใจยาสูบ (*Bemisia tabaci* Gennadius) ในถั่วเหลือง

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๓-๓๒-๖๐-๐๑-๐๒-๐๐-๔๓-๖๒

ระยะเวลาดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึง กันยายน ๒๕๖๒

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวสิริกัญญา ขุนวิเศษ ตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ชนาณการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นางสาวสุชาดา สุพรศิลป์ ตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ชนาณการ กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช	๑๐	ผู้ร่วมงานทดลอง
นายสรรชัย เพชรธรรมรส ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเกษตรชนาณงาน กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช	๑๐	ผู้ร่วมงานทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

ประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงในการป้องกันกำจัดแมลงหัวขวยาสูบ (*Bemisia tabaci* Gennadius) ในถั่วเหลือง จำนวน ๒ การทดลอง การทดลองที่ ๑ ดำเนินการทดลองที่แปลงเกษตรกร อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ การทดลองที่ ๒ ดำเนินการทดลองที่แปลงเกษตรกร อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ – มกราคม ๒๕๖๓ วางแผนการทดลองแบบ RCB มี ๔ ชั้น ๘ กรรมวิธี ได้แก่ กรรมวิธีที่ ๑ พ่นสาร dinotefuran ๑๐% W/V SL อัตรา ๑๕ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๒ พ่นสาร buprofezin ๔๐% W/V SC อัตรา ๒๕ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๓ พ่นสาร cyantraniloprole ๑๐% W/V OD อัตรา ๓๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๔ พ่นสาร imidacloprid ๗๐% WG อัตรา ๖ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๕ พ่นสาร bifenthrin ๒.๕% W/V EC อัตรา ๓๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๖ พ่นสาร spirotetramat ๑๕% W/V OD อัตรา ๒๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร กรรมวิธีที่ ๗ พ่นสาร flonicamid ๕๐% WG อัตรา ๒๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และกรรมวิธีที่ ๘ ไม่พ่นสาร กรรมวิธีที่พ่นสารใช้อัตราพ่น ๘๐ ลิตรต่อไร่ ทั้ง ๒ การทดลอง ให้ผลสอดคล้องกัน พบว่า สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพดีที่สุดในการป้องกันกำจัดแมลงหัวขวยาสูบคือ spirotetramat ๑๕% W/V OD อัตรา ๒๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร รองลงมาคือ cyantraniloprole ๑๐% W/V OD อัตรา ๓๐ มล. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และ flonicamid ๕๐% WG อัตรา ๒๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หลังจากพ่นสารครั้งที่ ๓ สามารถป้องกันกำจัดแมลงหัวขวยาสูบได้ ๗๐-๘๐ เปอร์เซ็นต์ นานถึง ๑๔ วัน

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การป้องกันกำจัดหนอนฝีเสื้อของใบมะเขือเทศโดยวิธีพสมพسان

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

๓.๑ เทคนิคการพ่นแบบต่างๆ ในการป้องกันกำจัดหนอนกระทุ่athom (*Spodoptera exigua* Hübner) ในหน่อไม้ฝรั่ง ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๑ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๒ เทคนิคการพ่นแบบต่างๆ ในการป้องกันกำจัดหนอนเจ้าสมอฝ้าย (*Helicoverpa armigera* Hübner) ในกระเจียบเชียง โดยการใช้เชื้อไวรัส NPV ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๑ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๓ พัฒนาเทคนิคการพ่นสารซึ่งภัยที่ในการป้องกันกำจัดด้วงเจ้าเห็ดในเหตุทางฟ้าช่วงเก็บเกี่ยว ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๒ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๔ พัฒนาเทคนิคการพ่นสารในการป้องกันกำจัดเพลี้ยจักจั่นฝ้ายศัตรูกระเจียบเชียง ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๒ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๕ ทำการศึกษาเทคนิคการพ่นเชื้อแบบต่างๆ ในการป้องกันกำจัดหนอนกระทุ่athom *Spodoptera exigua* (Hübner) ในหอมแบ่ง ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๒ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๖ ประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงในการป้องกันกำจัดแมลงหัวขวยาสูบ (*Bemisia tabaci* Gennadius) ในถั่วเหลือง ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๒ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๗ ทดลองประสิทธิภาพสารป้องกันกำจัดหนอนเจ้าผลมะเขือ *Leucinodes orbanalis* Guenée ในมะเขือเปราะ ในรายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๖๔ สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช กรมวิชาการเกษตร

๓.๔ ประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงในการป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟในถั่วเขียว ในวารสารกีฏและสัตววิทยา ปีที่ ๓๙ ฉบับที่ ๒ กุมภาพันธ์ – มีนาคม ๒๕๖๔

๓.๕ ประสิทธิภาพสารฆ่าแมลงในการป้องกันกำจัดหนอนแมลงวันเจ้าต้นถั่ว *Melanagromyza sojae* Zehntner ในถั่วเหลือง ในวารสารกีฏและสัตววิทยา ปีที่ ๔๐ ฉบับที่ ๑ มกราคม – มิถุนายน ๒๕๖๕

๓.๖ ประสิทธิภาพสารป้องกันกำจัดแมลงหัวขวยยาสูบ (*Bemisia tabaci* (Gennadius)) ในมะเขือเปราะ ในการประชุมวิชาการอารักขาพืชแห่งชาติครั้งที่ ๑๕ วันที่ ๒๒-๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ณ โรงแรมรามาการเด็นส์ กรุงเทพมหานคร

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

๔.๑ แมลงศัตรูถั่วเหลืองและการป้องกันกำจัด

แบบการเสนอข้อเสนอแนะคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวสิริกัญญา ขุนวิเศษ ตำแหน่งนักกีฏวิทยาชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๖๗๑)

สังกัด กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักกีฏวิทยาชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๖๗๑)

สังกัด กลุ่มกีฏและสัตววิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง การป้องกันกำจัดหนอนผึ้งสอนใบมะเขือเทศโดยวิธีผสมผสาน

๒. หลักการและเหตุผล

หนอนผึ้งสอนใบมะเขือเทศ (Tomato Leafminer) เป็นศัตรูพืชร้ายแรงระดับโลก เนื่องจากสามารถทำลายพืชได้หลายชนิด มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศเปรูต่อมาได้มีการระบาดสร้างความเสียหายให้กับแหล่งปลูกมะเขือเทศแบบเมริกาได้และยุโรป สำหรับในทวีปเอเชียพบการระบาดครั้งแรกที่ประเทศอินเดียและประเทศเนปาล ล่าสุดพบการระบาดแบบภาคเหนือของเมียนมาแล้ว ดังนั้น ประเทศไทยจึงมีความเสี่ยงที่จะเกิดการระบาดของหนอนผึ้งสอนที่มักทำลายพืชวงศ์พริก มะเขือ (Solanaceae) เช่น มะเขือเทศ มะเขือ บันฝรั่ง พริก ยาสูบ โลงเทงฝรั่ง รวมทั้งถั่วและกะหล่ำ โดยทั่วไปหนอนจะเข้าทำลายใบเป็นหลัก แต่หนอนวัยทารกฯ สามารถที่จะเข้าไปทำลายผลได้ โดยตัวหนอนกัดกินชอนไข่ไปภายในแผ่นใบ แต่ยังคงมีเนื้อเยื่ออ่อนุ่งรูป ทำให้การสั่นเคราะห์แสดงลง แผ่นใบที่ถูกทำลายจะแผ่ขยายเป็นวงกว้างแล้วดูร้าว โดยหากเกิดความเสียหายรุนแรงมากอาจทำให้พืชใบร่วงและตายได้ อาการที่พบที่ผลจะพบแพลงเป็นหลุมหรือรู และจะสังเกตเห็นชุบสีเข้ม เมื่อผ่าผลจะพบตัวหนอนกัดกินทำลายอยู่ภายในผล (กรมส่งเสริมการเกษตร, ม.ป.บ.)

มะเขือเทศมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Lycopersicon esculentum* Mill. เป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพืชหนึ่งของประเทศไทย แบ่งเป็น ๒ ประเภทคือ มะเขือเทศส่งโรงงานอุตสาหกรรมและมะเขือเทศรับประทานผลสด จากสถิติการปลูกพืชภาระปีของกรมส่งเสริมการเกษตร แสดงให้เห็นว่ามีการปลูกมะเขือเทศในประเทศไทยประมาณปีละ ๔๐,๐๐๐ ไร่ โดยในปี ๒๕๓๒ - ๒๕๓๓ เป็นร่องที่มีการขยายพื้นที่ปลูกมะเขือเทศมากที่สุด ถึง ๔๐,๐๐๐ ไร่ แล้วค่อยๆ ลดลง ในระยะต่อมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะพื้นที่ปลูกมะเขือเทศส่วนใหญ่ ๘๐ - ๙๐% เป็นการปลูกสำหรับส่งโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งปริมาณการผลิตขึ้นอยู่กับภาวะความต้องการของตลาดโลก เมื่อประเทศต่างๆ สามารถผลิตมะเขือเทศได้ดีทำให้มีปริมาณการผลิตภัณฑ์มะเขือเทศมากเกินความต้องการราคาผลผลิตตกต่ำ จำเป็นต้องลดปริมาณการผลิตลง มีผลให้พื้นที่ปลูกในประเทศไทยลดลงด้วย สำหรับพื้นที่ปลูกมะเขือเทศผลสดคาดว่ามีเพียงประมาณ ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ไร่ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๙)

เนื่องจากหนอนผึ้งสอนใบมะเขือเทศ เป็นแมลงศัตรูพืชชนิดใหม่ที่ประเทศไทยต้องทำการเฝ้าระวัง เพื่อลดการแพร่กระจายและลดการเข้าทำลายพืชเศรษฐกิจของไทย ควรเลือกใช้สารฆ่าแมลงที่มีความปลอดภัย ให้วิธีการอื่นร่วมด้วยเพื่อลดการใช้สารเคมี เช่น การใช้เชือแบคทีเรีย การใช้กับดักฟิโรโมน เป็นต้น เพื่อแนะนำให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศ รวมถึงเพื่อความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและช่วยเพิ่มผลผลิตของมะเขือเทศต่อไป

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ในปัจจุบันการใช้สารฆ่าแมลงเป็นวิธีที่นิยมใช้ในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชหลายชนิด เนื่องจากเป็นวิธีที่สะดวกและได้ผลรวดเร็ว แต่ถ้าหากใช้กับแมลงศัตรูพืชที่ไม่ถูกชนิด ใช้เกินอัตราที่ระบุไว้ข้างฉลาก รวมทั้งใช้วิธีการพ่นสารที่ผิดวิธี ก็จะทำให้การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชไม่ได้ผลและเกิดผลเสียตามมา เช่น ทำให้แมลงเกิดการต้านทานต่อสารฆ่าแมลง ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นโดยไม่จำเป็น และเกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ดังนั้น การป้องกันกำจัดหนอนผึ้งสอนใบในมะเขือเทศโดยวิธีผสมผสาน จึงเป็นอีกทางเลือกของเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศ และใน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ มีเป้าหมายการพัฒนาในเรื่องความยั่งยืนของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ดังนั้น การบริหารแมลงศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสาน จึงเป็นวิธีการที่เหมาะสม เพราะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อม และนำไปสู่การพัฒนาระบบการเกษตรแบบยั่งยืนต่อไปในอนาคต

การบริหารศัตรูพืช (Pest Management) หมายถึง “การเลือกและการใช้การกระทำใด ๆ ก็ตามอย่างเฉลี่ยวลาดในการที่จะนำมาใช้ควบคุมศัตรูพืชเพื่อให้บังเกิดผลดีทั้งในทางเศรษฐกิจ นิเวศวิทยา และสังคม” โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดในขั้นสุดท้ายคือ การลดความเสียหายของศัตรูพืชด้วยการจัดการปริมาณประชากรศัตรูพืช ดังนั้นขั้นตอนในขั้นแรกคือลดปริมาณประชากรให้อยู่ในระดับที่เกษตรจะทนความเสียหายได้ ซึ่งในขณะที่แมลงศัตรูพืชกำลังระบาดทำความเสียหายอยู่นั้น การใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดเป็นวิธีการหนึ่งที่จะนำมาใช้ ต่อจากนั้น จึงจะเป็นขั้นที่สองของการดำเนินงาน โดยการใช้วิธีการควบคุมอื่น ๆ เช่น การใช้วิธีกล การใช้เชื้อจุลทรรศ์ หรือสารสกัดจากธรรมชาติ เป็นต้น เพื่อที่จะรักษาระดับประชากรแมลงศัตรูพืชไม่ให้สูงกว่าระดับความเสียหายทางเศรษฐกิจ ซึ่งต้องอาศัยความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ

๑. การควบคุมศัตรูพืชโดยธรรมชาติ (Natural control)

๒. การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)

๓. ระดับความเสียหายทางเศรษฐกิจ (Economic threshold levels, ETL)

๔. ความรู้ทางชีววิทยาและนิเวศวิทยาของศัตรูพืช (Pest biology and ecology)

ความรู้พื้นฐานในเรื่องการควบคุมศัตรูพืชโดยธรรมชาติเป็นหลักที่สำคัญที่สุดในการบริหารศัตรูพืช เพราะว่า ในธรรมชาติมีปัจจัยทั้งเป็นลิ่งมีชีวิต เช่น ตัวห้ำ ตัวเบียน โรคแมลง สภาพดิน ฝ้าอากาศ และสภาพทางภูมิศาสตร์ ต่าง ๆ เป็นปัจจัยทั้งในทางตรงและทางอ้อม ที่จะคอยควบคุมการระบาดของศัตรูพืชอยู่แล้ว ในการบริหารศัตรู หน่อไม้ฝรั่งจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ประโยชน์จากปัจจัยเหล่านี้สูงที่สุด

การสุ่มตัวอย่าง เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินความเสียหายต่าง ๆ ให้รู้ระดับความเสียหายและรู้การเปลี่ยนแปลงปริมาณของศัตรูพืช เพื่อที่จะมีการเตรียมการไว้ให้ทันเหตุการณ์ล่วงหน้า

ระดับความเสียหายทางเศรษฐกิจเปรียบเสมือนเป็นเครื่องวัดความเสียหายของแมลง ถ้าความเสียหายยังไม่เกินระดับที่เรายอมให้เสียหายได้ ก็ไม่มีความจำเป็นแต่อย่างใดที่จะทำการควบคุม แต่ถ้าหากความเสียหายสูงกว่านั้น ก็มีความจำเป็นต้องพิจารณาและตัดสินใจว่าจะต้องควบคุมและด้วยวิธีการใด ระดับความเสียหายทางเศรษฐกิจจะได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง การประเมินความเสียหาย และระดับนี้จะแตกต่างกันไปในพืชแต่ละชนิด ในแต่ละสถานที่ หรือชนิดของศัตรูพืช

ความรู้ทางชีววิทยาและนิเวศวิทยา ของศัตรูพืชแต่ละชนิด รวมถึงความสัมพันธ์ในระบบ生นิเวศของศัตรูพืช และศัตรูธรรมชาติ จะนำไปใช้ประกอบในการตัดสินใจเพื่อการดำเนินการควบคุมศัตรูพืชได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (บรรพต และคณะ, ๒๕๓๒) และจากหลักการตั้งกล่าว ฉะนั้น ในการจัดการหนองน้ำเสื้อขอนใบมะเขือเทศแบบผสมผสานต้องมีความรู้เกี่ยวกับ

๑. ชีววิทยาของหนองน้ำเสื้อขอนใบมะเขือเทศในสภาพแวดล้อมในประเทศไทย

๒. ประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดหนองน้ำเสื้อขอนใบมะเขือเทศโดยใช้สารฆ่าแมลงและการใช้วิธี

๓. ประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดหนองน้ำเสื้อขอนใบมะเขือเทศด้วยการใช้เทคนิคการพ่นสารแบบต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพ ประหยัด และปลอดภัย

๔. ปริมาณการตกค้างของสารจากการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดหนองน้ำเสื้อขอนใบมะเขือเทศ

๕. ความสามารถในการเข้าทำลายพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย นอกจากมะเขือเทศ ของหนองน้ำเสื้อขอนใบมะเขือเทศ ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเลือกใช้วิธีการใน

การป้องกันกำจัดได้อย่างเหมาะสม และหากต้องเลือกใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัด จะได้สามารถเลือกชนิดของสารเคมีและระยะเวลาที่ถูกต้องเหมาะสมในการพ่นสาร

๖. การสูมตัวอย่างเพื่อสำรวจและติดตามสถานการณ์การระบาดของหนอนผีเสื้อขอนในมะเขือเทศ ทั้งศัตรูธรรมชาติการสูมตรวจนิดและจำนวนของแมลงศัตรุพืชตามส่วนต่าง ๆ ของมะเขือเทศ เป็นเครื่องมือสำคัญในการประเมินความเสียหาย การสูมแบบกระจายทั่วไป ซึ่งชี้บ่งอุปกรณ์การเข้าทำลายของแมลงศัตรุแต่ละชนิด นอกจากนั้นแมลงศัตรุแต่ละชนิดจะมีศัตรูธรรมชาติที่เป็นตัวห้ำหรือตัวเปียนจะนำมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจเพื่อเลือกสารเคมีที่มีความปลอดภัยต่อศัตรูธรรมชาติ

๗. ระดับเศรษฐกิจของหนอนผีเสื้อขอนในมะเขือเทศ เพื่อใช้ในการตัดสินใจในการป้องกันกำจัด ระดับเศรษฐกิจจะเป็นเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ตัดสินใจในการเลือกใช้วิธีป้องกันกำจัดศัตรุพืชที่เหมาะสม

๘. วิธีการป้องกันกำจัดหนอนผีเสื้อขอนในมะเขือเทศที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมเมื่อทราบถึงระดับความเสียหายจากแมลงศัตรุพืชที่ต้องมีการป้องกันกำจัดแล้ว เกษตรกรควรจะเลือกใช้วิธีการป้องกันกำจัดที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงต้นทุนและผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้วิธีการป้องกันกำจัดนั้น ๆ สิ่งสำคัญหากต้องมีการใช้สารเคมีควรจะเลือกสารเคมีที่มีความเฉพาะเจาะจงสูงต่อหนอนผีเสื้อขอนในมะเขือเทศ และมีผลกระทบต่อศัตรูธรรมชาติน้อย

การไม่ใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรุพืชชนิดเดียวเป็นประจำ จะช่วยลดการสร้างความต้านทานของแมลงศัตรุพืชได้ทางหนึ่ง ดังนั้น ต้องใช้สารกำจัดแมลงที่สามารถป้องกันกำจัดแมลงศัตรุพืชชนิดนั้น ๆ ให้มากกว่า ๑ กลุ่ม เพื่อนำมาใช้สลับกันในการป้องกันกำจัดผีเสื้อขอนในมะเขือเทศ โดยใช้หลักการสลับกากลุ่มสารกำจัดแมลงที่มีกลไกการออกฤทธิ์ (Mode of action) ต่างกันสลับกัน เพื่อช่วยชะลอความต้านทานของศัตรุพืชต่อสารฆ่าแมลง

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้แนวทางในการป้องกันกำจัดหนอนผีเสื้อขอนในมะเขือเทศโดยวิธีผสมผสาน เพื่อลดการใช้สารฆ่าแมลง และใช้เป็นคำแนะนำให้แก่เกษตรกร

๒. ช่วยชะลอความต้านทานของหนอนผีเสื้อขอนในมะเขือเทศต่อสารฆ่าแมลง

๓. ลดปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและแมลงศัตรูธรรมชาติ เช่น ตัวห้ำ ตัวเปียน และแมลงผสมเกสร

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ต้นทุนการผลิตลดลง ได้วิธีการที่เหมาะสมในการป้องกันกำจัด ลดการใช้สารฆ่าแมลง ได้ผลผลิตที่ปลอดภัย และมีคุณภาพดีเป็นที่ต้องการของตลาดและผู้บริโภค

(ลงชื่อ) ลงวันที่
(นางสาวสิริกัญญา ขุนวิเศษ)

ผู้ขอประเมิน
(วันที่) ๑ / ๙.๑. / ๒๕๖๖